



FIGUR 24.

- (A)** Röntgenbilden visar den rotfyllda tanden 13 med en temporär krona. En direktframställd pelare på ett prefabricerat räfflat titanstift har valts som stiftförankring.
- (B)** Vid inprovning av två implantatretinerade kronor regio 15, 14 och en tandstödd krona på tanden 13. Kronan på 13 är utformad för hörntandslyft. Var detta lämpligt med tanke på tandens status?
- (C)** Efter en lätt bettslipning av kronan på 13 har en anterior guidance skapats.

Hörntandslyft

En fördel med att inte införliva hörntänder i en protetisk konstruktion är att man då kan dra nytta av hörntandens förmåga att kunna lyfta hela bettet i sidoglidning. Finns ett i det närmaste intakt hörntandspår som kan ta artikulatonslyftet och avlasta en försvagad front, kan man tala om hörntandsskydd i ordets rätta bemärkelse.

I det kraftigt restaurerade bettet kan det tvärtom förhålla sig som i fallen i figur 24 och figur 31, att det finns en försvagad hörntand som behöver skyddas och då skall förstås inte en funktion med hörntandslyft användas. Hörntandslyft är generellt sett en bättre benämning.

Gruppfunktion

När framtänder i överkäken saknas eller är försvagade används ibland gruppfunktion vid

sidoglidning. Vid gruppfunktion deltar posteriora tänder på arbetssidan i sidoglidningen tillsammans med hörntänder och incisiver. De posteriora tänder som i första hand deltar är premolarerna, och de deltar tidigt i artikulatonsrörelsen. Därefter glider kontakterna över på hörntand och incisiver.

Granskning av artikulatonsrörelser

I kraftigt restaurerade bett som fått utvecklas utan kontinuerlig bettvård är det inte ovanligt att ett enstaka tandpar lyfter bettet i protrusion eller sidoglidning. Tänder och olika dentala material har slitits mot varandra genom åren så att funktionen blivit en helt annan än när den reparativa tandvården en gång utfördes. Artikulationen behöver kontrolleras så att tänder som tål att belastas också är de som tar belastningen under funktion. Registrering av de olika rörel-